

Articol de fond: „Impactul practic al implementării noii legislații privind achizițiile publice”

de avocat Raluca Mihai, Partener Voicu & Filipescu

Pe fondul modificărilor importante introduse în anul 2016 în legislația privind domeniul achizițiilor publice, articolul de fond de luna aceasta abordează dintr-o perspectivă practică o serie de aspecte precum eficiența criteriilor de atribuire, cerințele privind nivelul calitativ de executare a contractului, calificarea și organizarea personalului implicat în evaluarea ofertelor, marcând totodată și câteva modificări considerate problematice de către specialiștii noștri.

Modificări legislative publicate în lunile noiembrie și decembrie 2016

Practica Voicu & Filipescu acoperă toate domeniile de expertiză relevante pentru compania dumneavoastră. În această ediție vă sunt prezentate câteva modificări legislative recente în următoarele domenii:

- Concurență
- Construcții
- Litigii și arbitraje
- Dreptul muncii
- Energie
- PPP și concesiuni
- Achiziții publice
- Proprietăți imobiliare

Proiecte legislative publicate în lunile noiembrie și decembrie 2016

Citiți în secțiunea specială a buletinului nostru legislativ, Proiecte legislative, care sunt propunerile de modificări legislative care, odată adoptate, vă vor influența afacerile în România. În această ediție vă sunt prezentate cele mai importante proiecte legislative în următoarele domenii:

- Concurență
- Construcții
- Energie
- Achiziții publice

+ VF News

Voicu & Filipescu lansează Changing Laws, o colecție de articole de analiză privind impactul modificărilor legislative din anul 2016 și tendințele anticipate pentru 2017. Pentru a citi materialele realizate de avocații și consultanții noștri, [dați click aici](#).

Voicu & Filipescu a câștigat premiul Financial Times Innovative Lawyers la categoria *Driving Value for Clients* în cadrul Galei organizate în luna decembrie 2016 de Revista Română de Consultanță, deținătorul francizei premiilor Financial Times Innovative Laweys.

Voicu & Filipescu a câștigat Premiul Special pentru 15 ani de activitate la Gala Lady Lawyer organizată de publicația Legal Magazin în luna decembrie 2016.

Marta Popa, Partener Senior Voicu & Filipescu, a câștigat Premiul Lady Lawyer 2016 la categoria PPP, Achiziții Publice și Infrastructură, decernat în cadrul Galei Lady Lawyer organizată de publicația Legal Magazin în luna decembrie 2016.

articol de fond

Impactul practic al implementării noii legislații privind achizițiile publice

de Raluca Mihai – Partener Voicu & Filipescu

Pe fondul modificărilor importante introduse în anul 2016 în legislația privind domeniul achizițiilor publice, articolul de fond de luna aceasta abordează dintr-o perspectivă practică o serie de aspecte precum eficiența criteriilor de atribuire, cerințele privind nivelul calitativ de executare a contractului, calificarea și organizarea personalului implicat în evaluarea ofertelor, marcând totodată și câteva modificări considerate problematice de către specialiștii noștri.

Inițiativa legiuitorului european de modificare a criteriilor de atribuire în sensul inserării unor criterii mai complexe, care să aibă în vedere și alte aspecte, precum durata de viață a utilizării unui echipament, costurile aferente acestei utilizări, calitatea produsului sau serviciului achiziționat, impactul asupra mediului, preluată ca atare și în legislația națională ce guvernează achizițiile publice, este una vizionară, menită să dea mai multă valoare procedurilor de acest gen, punând accent pe calitate, standarde mai ridicate, și înlăturând dictatura prețului cel mai scăzut, care nu asigură îndeplinirea neapărat a acestor criterii și necesități ale autorităților contractante.

Folosirea banului public în mod eficient nu înseamnă neapărat atribuirea unui contract de achiziție publică pentru prețul cel mai scăzut, fără a ține cont de alte criterii, a căror neîndeplinire sau îndeplinire defectuoasă în timp pot atrage costuri mai ridicate pentru achizitor, decât dacă ar fi optat pentru un serviciu, o lucrare sau un produs mai scump, dar superior din punct de vedere calitativ și al costurilor viitoare de utilizare generate.

Deși criteriile de atribuire sunt acum în număr de patru (4), în continuare cel mai utilizat rămâne prețul cel mai scăzut, autoritățile contractante fiind deja obișnuite și având o practică bine conturată în evaluarea ofertelor în baza acestui criteriu. Utilizarea prețului cel mai scăzut este evident și mult mai facilă, evaluarea ofertelor fiind mult mai greu de contestat de ofertanții participanți la procedură, autoritățile considerând că în acest fel sunt mai protejate și mai eficiente. Deși, aici trebuie remarcat că, nemaexistând un prag sub care prețul este considerat neobișnuit de scăzut, rămâne la latitudinea autorității contractante dacă și când solicită clarificări ofertantului, ceea ce poate genera contestarea raportului procedurii de către ceilalți ofertanți.

Cu toate acestea, așa cum precizăm și mai sus, pe termen lung, achiziționarea, de exemplu, a unui produs ieftin, care îndeplinește ce-i drept cerințele minime tehnice solicitate, dar la care nu se ține cont de durata de viață, costul serviciilor în post-garanție, consumul de electricitate/combustibil/alte consumabile, va genera cu siguranță costuri mai mari pentru achizitor, ajungându-se la un cost total mai mare decât dacă s-ar fi achiziționat un produs puțin mai scump, dar superior din punct de vedere al calității.

De exemplu, în cazul achiziției echipamentelor de imagistică medicală, care sunt destul de complexe din punctul de vedere al specificațiilor tehnice solicitate, observăm tendința generalizată a spitalelor de a impune drept criteriu de atribuire prețul cel mai scăzut, deși s-ar dovedi extrem de utilă inserarea unui criteriu de atribuire ca cel mai bun raport calitate-preț sau cel mai bun raport calitate-cost, putând exista foarte mulți factori de evaluare decisivi, cum ar fi serviciile post-vânzare, serviciile post-garanție, asistența tehnică și termenul mediu de acordare a acesteia, personalul specializat implicat în prestarea serviciilor conexe sau service-ului în garanție și post-garanție. În final, un astfel de echipament trebuie să fie durabil și eficient pe termen lung, nu ieftin, dintr-o clasă inferioară.

Un alt exemplu sunt contractele de lucrări ce au ca obiect construcție drumuri, care nu implică servicii intelectuale complexe și nici nu sunt lucrări aferente proiectelor de infrastructură de transport transeuropene,

aceste categorii fiind exceptate de la aplicarea criteriilor de atribuire prețul cel mai scăzut și costul cel mai scăzut, în cazul cărora trebuie neapărat pus accent pe calitatea lucrărilor, procesul și timpul de execuție al proiectului, nu numai pe prețul/costul lucrărilor.

Există și tendința autorităților contractante de a folosi în licitații complexe, cu valori mai mari, și criteriul de atribuire cel mai bun raport calitate-preț, însă determinant rămâne tot prețul, care are o pondere de 90%, în general.

Astfel, deși teoretic criteriile de atribuire cel mai bun raport calitate-preț și cel mai bun raport calitate-cost transpun cel mai bine viziunea legiuitorului european, din păcate, în România există în continuare o reticență a autorităților contractante de a implementa cu precădere aceste criterii.

Evident, personalul din cadrul departamentelor de achiziții publice nou formate în cadrul multor autorități contractante este în continuare în perioada de tranziție ulterior trecerii de la vechea legislație la noua legislație, și nu există suficiente ghiduri, îndrumare sau jurisprudență națională care să îl ajute să aplice cu mai mare flexibilitate și relaxare criteriile de atribuire mai complexe.

Lăudabilă este inițiativa Agenției Naționale de Achiziții Publice (ANAP) de a organiza întâlniri regionale în întreaga țară, dedicate chiar personalului din cadrul autorităților contractante, aceasta angajându-se să elaboreze mai multe materiale suport sub formă de notificări, ghiduri sau instrucțiuni, pentru a aduce clarificări acolo unde s-au identificat probleme în aplicarea noii legislații. ANAP a lansat pe 19 decembrie 2016 “Ghidul achizițiilor publice”, disponibil pe pagina de internet dedicată www.achizitiipublice.gov.ro, o aplicație online care oferă acces la informații actualizate, în funcție de modificările legislative apărute, tuturor celor implicați în realizarea de achiziții publice în România, înlocuind astfel supraplementarea de nivelul legislației terțiare.

Apreciem că în aceste ghiduri și instrucțiuni trebuie să se pună accent pe detalierea procedurilor de aplicare a criteriilor de atribuire noi, pentru a încuraja autoritățile contractante să le aplice cu încredere și profesionalism.

Nu în ultimul rând, legiuitorul român a adoptat recent HG nr. 774/2016 care modifică și completează HG 634/2015 privind organizarea și funcționarea ANAP, prin care se prevede în mod expres că rolul ANAP va fi și acela de asigurare a suportului operațional pentru autoritățile contractante, prin implementarea unor instrumente dedicate în vederea diseminării, inclusiv prin mijloace informatice, a bunelor practici aferente derulării procesului de achiziție publică, și de elaborare a unor documente standard, formulare și modele-cadru, ghiduri, manuale și alte instrumente operaționale cu rol de suport în aplicarea corectă și unitară a legislației în domeniul achizițiilor publice, fiind obligată să asigure diseminarea acestora. ANAP s-a conformat pentru început prin demararea aplicației online anterior menționată.

În consecință, ar trebui să ne așteptăm ca toate aceste demersuri să se concretize în proceduri de achiziție publică mai adaptate nevoilor reale pe termen lung ale autorităților contractante.

Noua legislație nu este lipsită totuși de unele prevederi problematice, dintre care menționăm, cu titlu de exemplu, o serie de aspecte pe care echipa noastră le-a întâlnit în practică:

- inexistența unui prag pentru determinarea prețului neobișnuit de scăzut, care poate aduce numeroase probleme practice atât pentru autoritățile contractante, care trebuie să stabilească prin analiză proprie un astfel de prag și să solicite explicații ofertanților, dar și pentru ofertanții care vor trebui să aibă pregătită o defalcare serioasă și justificată a prețului ofertat, pentru a fi în măsură să furnizeze astfel de explicații pertinente. Evident, analiza prețurilor pieței de către autoritățile contractante pentru a se stabili nivelul sub care prețul aferent produsului/serviciului/lucrării achiziționate este considerat neobișnuit de scăzut se face uneori lacunar, fără să existe un raport scris la dosarul achiziției publice, ceea ce dă naștere la critici și contestații din partea ofertanților necăștigători, cu un preț mai mare;
- competența alternativă a soluționării contestațiilor – ofertantul care depune contestație la CNSC ajunge să își susțină cauza în fața tribunalului competent, dacă în procedură un alt ofertant depune contestație

direct la tribunal. Există probleme practice cu privire la regulile de confidențialitate strict conturate și aplicate de CNSC, dar și cu privire la înțelegerea unor termeni și proceduri tehnice de judecătoria din instanța de contencios a tribunalului, care sunt încă în curs de specializare pe procedurile de achiziție publică, comparativ cu cei de la curțile de apel, care au deja o practică bine formată. Soluția aici pe parte foarte tehnică ar fi să se administreze expertize de specialitate, chiar sub forma opiniilor unor specialiști în domeniu; în caz contrar, este foarte dificil pentru un necunoscător al domeniului, fie că este jurist sau inginer/economist, cum avem în cadrul completelor CNSC, să se pronunțe pe chestiuni tehnice delicate care impactează profund proiectul;

- instituția subcontractantului subcontractantului declarat în ofertă, numit și sub-subcontractant, deși reglementată de Legea nr. 98/2016, nu este foarte detaliată, autoritățile contractante fiind ușor temătoare în a admite participarea ofertanților în licitație cu sub-subcontractanți;
- deși s-a introdus etapa notificării prealabile anterior depunerii unei contestații în procedurile de atribuire, în cazul existenței unui raport de atribuire, autoritățile contractante sunt extrem de reticente în a adopta măsuri de remediere, deci a reveni asupra deciziei adoptate de comisia de evaluare. Implicit, își susțin decizia de atribuire și se ajunge la contestație prin care se solicită anularea raportului, în tot sau în parte. Notificarea prealabilă își produce efecte în cazul în care se contestă documentația de atribuire, caz în care multe autorități contractante preferă să se conformeze și să adopte remedieri pentru a evita suspendarea procedurii și prelungirea duratei de atribuire a contractului. În schimb, în cazul în care procedura e finalizată prin adoptarea unei decizii de atribuire, notificarea prealabilă nu face decât să amâne fără efect imediat încheierea contractului de achiziție publică.

concurență - modificări legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Ordinul nr. 3254/2016 privind aprobarea măsurii de sprijin, constând în acordarea unor ajutoare de stat și ajutoare de minimis pentru îmbunătățirea competitivității economice prin creșterea productivității muncii în întreprinderi mici și mijlocii în cadrul Programului operațional regional 2014-2020 a fost publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1053 din 27 decembrie 2016.

Ordinul are ca obiect instituirea unei măsuri de sprijin, constând în acordarea unor ajutoare de stat, respectiv ajutoare de minimis pentru întreprinderile mici și mijlocii care sunt interesate de găsirea unui model optim de creștere, atât în sensul trecerii în altă categorie de dimensiune, cât și în sensul dezvoltării activității desfășurate, în scopul creșterii dimensiunii pieței. Nu sunt considerate ca fiind eligibile investițiile localizate în Regiunea de dezvoltare București - Ilfov și în teritoriul acoperit de Investiția Teritorială Integrată - ITI Delta Dunării.

Proiectele trebuie să îndeplinească condițiile cumulative stabilite prin Ordin, dintre care enumerăm, cu titlu exemplificativ, următoarele:

- solicitantul trebuie să aibă deja locul de implementare a proiectului înregistrat ca sediu principal sau secundar (punct de lucru), cu excepția cazului în care prin cererea de finanțare se propune înființarea unui sediu secundar (punct de lucru) ca urmare a realizării investiției, iar activitățile propuse prin proiect, investiția, trebuie să vizeze un singur domeniu de activitate (clasă CAEN) care constituie obiectul proiectului (proiectul trebuie să cuprindă, în mod obligatoriu, o investiție inițială în active corporale);
- perioada de realizare a activităților proiectului, după semnarea contractului de finanțare, este de maximum 36 de luni, fără a depăși data de 31 decembrie 2023. Aceasta poate fi extinsă, cel mult, până la dublul perioadei prevăzute inițial, în condițiile menționate în contractul de finanțare.

Valoarea finanțării nerambursabile ce poate fi acordată pentru un proiect sub formă de ajutor de stat regional și ajutor de minimis, după caz, este de minimum 200.000 Euro și maximum 1 milion Euro. Beneficiarul proiectului trebuie să asigure o contribuție proprie de minimum 10% la valoarea eligibilă a cheltuielilor finanțabile prin ajutor de minimis, respectiv contribuția proprie la valoarea eligibilă a cheltuielilor finanțabile prin ajutor de stat regional, precum și finanțarea cheltuielilor neeligibile aferente proiectului (dacă este cazul). Contribuția financiară proprie este constituită fie din resurse proprii, fie din resurse atrase, sub o formă care să nu facă obiectul niciunui alt ajutor public.

Măsura de sprijin se va aplica de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2020, iar plățile se vor realiza până la data de 31 decembrie 2023, în limita bugetului alocat. Valoarea totală, estimată, a ajutoarelor ce vor fi acordate în cadrul acestei măsuri, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este de 172,94 milioane Euro.

Hotărârea nr. 937/2016 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor întreprinderilor mici și mijlocii a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1067 din 30 decembrie 2016.

Actul normativ a fost adoptat în vederea instituirii unei scheme de ajutor de stat, având ca obiectiv dezvoltarea regională prin realizarea de investiții de către întreprinderile mici și mijlocii în toate sectoarele de activitate, cu excepția celor excluse în mod expres prin Hotărâre (inclusiv, dar fără a se limita la activități din domeniile agricultură, silvicultură și pescuit, industria extractivă & prelucrătoare, energie electrică și termică, gaze, construcții, comerț cu ridicata și cu amănuntul, transport, informatică, intermediari financiari și asigurări, tranzacții imobiliare, etc).

Investițiile realizate de întreprinderi în cadrul schemei trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele criterii de eligibilitate:

- să fie considerate investiții inițiale și să aibă o valoare totală, fără TVA, de minimum 4,5 milioane lei, respectiv echivalentul a aproximativ 1 milion Euro;
- să își demonstreze eficiența economică și viabilitatea pe perioada implementării investiției și 3 ani de la data finalizării acesteia conform planului de afaceri, precum și să genereze contribuții la dezvoltarea regională, prin plata de taxe și impozite la bugetul general consolidat al statului, pentru perioada implementării investiției și 3 ani de la data finalizării acesteia.

Schema este valabilă până la 31 decembrie 2020. Acordarea ajutoarelor de stat pentru stimularea investițiilor în economie în cadrul acestei scheme se realizează sub formă de granturi, iar nivelul maxim al ajutorului de stat acordat unui beneficiar în cadrul acestei scheme nu poate depăși 5 milioane lei. Se pot emite acorduri pentru finanțare până la data de 31 decembrie 2020, iar plățile ajutorului de stat se vor efectua în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2023, în baza acordurilor pentru finanțare emise, în limita bugetelor anuale alocate schemei. Numărul estimat al întreprinderilor care urmează să beneficieze de ajutor de stat în baza schemei este de 200.

construcții - modificări legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 100 din 15 decembrie 2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, precum și a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1052 din 27 decembrie 2016.

Ordonanța de urgență a fost adoptată ca urmare a necesității corelării și clarificării unora dintre prevederile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții (Legea nr. 50/1991) cu Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul (Legea nr. 350/2001), ca urmare a întâzierilor majore în implementarea investițiilor în construcții determinate de existența duratelor de avizare extrem de lungi și a solicitărilor necorelate ale avizatorilor.

În privința modificărilor aduse Legii nr. 350/2001, dintre cele mai importante menționăm: (i) clarificarea prevederilor legislative potrivit cărora autoritatea publică competentă va putea condiționa, prin intermediul certificatului de urbanism, autorizarea investiției propuse de elaborarea și aprobarea unui plan urbanistic de detaliu, (ii) menținerea valabilității documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, în lipsa stabilirii unui termen explicit de valabilitate, până la aprobarea altor documentații de același tip sau de rang superior care să le modifice sau înlocuiască, (iii) introducerea posibilității de anulare a hotărârii privind aprobarea unei documentații de urbanism, adoptată cu încălcarea prevederilor legale, de către instanțele de contencios administrativ, la cererea inclusiv a prefectului sau a Inspectoratului de Stat în Construcții, în urma activității proprii de control.

De asemenea, în vederea creșterii transparenței decizionale, consilierii județeni sau locali vor depune la președintele de ședință motivația în scris pentru votul exprimat prin care aprobă sau resping, după caz, documentațiile de amenajare a teritoriului sau de urbanism.

În continuarea celor de mai sus, actul normativ are ca obiect creșterea calității construcțiilor și clarificarea relaționării dintre proiectul de autorizare a construcțiilor, proiectul tehnic de execuție și începerea lucrărilor de construcții. În acest sens, se aduc importante modificări Legii nr. 50/1991, precum:

- procedura de autorizare a executării lucrărilor de construcții nu va mai începe odată cu depunerea cererii pentru emiterea certificatului de urbanism, ci cu obținerea efectivă a certificatului de urbanism;
- în situația unităților administrativ-teritoriale unde este organizată comisia de acord unic, avizele și acordurile stabilite prin certificatul de urbanism se vor putea obține direct de către autoritățile administrației publice locale prin intermediul ghișeului unic;
- avizele solicitate prin certificatul de urbanism se vor referi strict la tipul de lucrări necesare realizării investiției, fiind interzisă solicitarea de avize care nu au relevanță în raport cu obiectul acesteia;
- valabilitatea autorizației se va extinde pe toată durata de execuție a lucrărilor prevăzute prin autorizație, începând cu data începerii lucrărilor notificată către autorități; în situația nerespectării obligației de notificare, durata de execuție se calculează de la data emiterii autorizației de construire.

Legea nr. 197/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 1 noiembrie 2016.

Actul normativ de aprobare a OUG nr. 22/2014 a extins aria reglementată de ordonanță, aducând modificări semnificative în cuprinsul Legii nr. 50/1991.

Astfel, autorizațiile de construire se pot emite în regim de urgență în termen de până la 15 zile, la solicitarea justificată a beneficiarilor, față de termenul-standard de 31 de zile. Modificarea legislativă a fost efectuată atât în vederea facilitării intervențiilor în cazuri urgente (ex.: consolidarea clădirilor), cât și pentru a crește gradul de absorbție a fondurilor europene și a accelera investițiile publice care conduc la creșterea calității vieții cetățenilor, prin transpunerea prevederilor Regulamentului delegat (UE) nr. 1391/2013.

În privința intabulării construcțiilor, legiuitorul a urmărit ca această procedură să se efectueze în baza unui act administrativ emis de autoritatea competentă să verifice respectarea normelor în construcții, în vederea instituirii unei reverificări suplimentare și a diminuării riscului de a fi înscrise construcții edificate fără respectarea normelor în construcții. În consecință, construcțiile se vor putea înscrie în cartea funciară în baza (i) unui certificat de atestare, care să confirme că edificarea construcțiilor s-a efectuat conform autorizației de construire și că există proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, sau, după caz, (ii) a unui certificat de atestare a edificării construcției, eliberate de autoritatea administrației publice locale competentă, care să confirme situația juridică actuală a construcțiilor și respectarea dispozițiilor în materie și a unei documentații cadastrale.

Totodată, în vederea corelării prevederilor legislative din domeniul autorizării construcțiilor cu cele din materia urbanismului, au mai fost făcute următoarele modificări:

- certificatul de urbanism va cuprinde informațiile privind consecințele urbanistice ale operațiunii juridice, în cazul vânzării sau cumpărării de imobile;
- solicitarea certificatului de urbanism devine facultativă atunci când operațiunile de împărțeli ori comasări de parcele fac obiectul ieșirii din indiviziune, cu excepția situației în care solicitarea este făcută în scopul realizării de lucrări de construcții și/sau de lucrări de infrastructură;
- în scopul asigurării opozabilității față de terți a regulilor de urbanism, după aprobarea prin hotărârea consiliului local a PUG și PUZ, primăriile sunt obligate să transmită hotărârea însoțită de documentație, în vederea notării în cartea funciară a faptului că imobilul face obiectul respectivelor reglementări urbanistice.

litigii - modificări legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Ordonanța de urgență nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 15 decembrie 2016.

Conform acestei ordonanțe de urgență se prorogă aplicarea unor dispoziții ale Codului de procedură civilă până la data de 1 ianuarie 2019. Astfel, prevederile codului referitoare la pregătirea dosarului de apel sau, după caz, de recurs de către instanța a cărei hotărâre se atacă se aplică în procesele pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019. De asemenea, se prorogă aplicarea dispozițiilor privind cercetarea procesului și, după caz, a dezbaterii fondului în camera de consiliu până la aceeași dată. Ministerul Justiției va realiza un plan de acțiune cuprinzând necesarul de spații pentru aplicarea reglementării privind cercetarea procesului și, după caz, a dezbaterii fondului în camera de consiliu și va monitoriza punerea în aplicare a acestuia, urmând să informeze Guvernul cu privire la stadiul punerii sale în aplicare până la data de 31 decembrie 2017, precum și trimestrial în cursul anului 2018.

Decizia nr. 35/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (ICCJ) privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept referitoare la aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1023 din 20 decembrie 2016.

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată pentru a se pronunța asupra chestiunii dacă în aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, privitoare la termenul de eliberare a unor acte de către autoritatea administrativă, trebuie să se țină seama de termenele prevăzute de art. 32 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

Cu privire la această problemă, ICCJ a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) trebuie să se țină seama de termenele prevăzute de acest articol, nu și de cele reglementate de art. 32 din Legea nr. 165/2013, întrucât termenele instituite de art. 32 din Legea nr. 165/2013 sunt reglementate în favoarea titularilor cererilor de restituire, astfel că ele nu ar putea fi opuse tocmai acelor titulari care au înțeles să nu se prevaleze de beneficiul acestor termene, ci – dimpotrivă – au recurs la sesizarea instanței de contencios administrativ pentru a fi constrânsă autoritatea să execute cu celeritate hotărâri judecătorești rămase definitive înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013.

Decizia nr. 39/2016 a ICCJ privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1055 din 28 decembrie 2016.

Sesizarea a avut ca obiect interpretarea dispozițiilor referitoare la condiția de stabilire a domiciliului în localitatea în care se atribuie terenul și, totodată, stabilirea regimului acestei cerințe legale pentru emiterea titlului de proprietate către beneficiarul dreptului de constituire. În urma analizei prevederilor legale, s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, condiția de stabilire a domiciliului în localitatea în care se atribuie terenul poate fi îndeplinită ulterior emiterii titlului de proprietate, neîndeplinirea acesteia atrăgând sancțiunea specifică prevăzută de dispozițiile art. 49 din aceeași lege constând în pierderea dreptului de proprietate asupra terenului și a construcțiilor de orice fel realizate pe acesta.

Decizia nr. 44/2016 a ICCJ privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului privind regimul juridic al contravențiilor a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1055 din 28 decembrie 2016.

Chestiunea de drept ce a format obiectul sesizării a constituit-o problema obligativității motivării plângerii contravenționale, în situația în care împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se face plângere potrivit dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. În urma analizei prevederilor legale, instanța a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției trebuie și motivată în termenul de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de contravenție, fiind supusă procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă.

Decizia nr. 20/2016 a ICCJ privind examinarea recursului în interesul legii privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 915 alin. (2) din Codul de procedură civilă a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1049 din 27 decembrie 2016.

Prin sesizarea formulată de Colegiul de conducere al ICCJ s-a arătat că nu există un punct de vedere unitar în practica judiciară privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 915 alin. (2) din Codul de procedură civilă privitoare la acordul de alegere a instanței competente în ipoteza în care nici reclamantul și nici pârâtul nu au locuința în țară. În mod specific, s-a pus problema înțelesului noțiunii de "acord" al părților din cuprinsul tezei a doua a acestui text de lege și, respectiv, a condițiilor de formă pe care trebuie să le îndeplinească convenția părților cu privire la alegerea instanței care ar urma să soluționeze acțiunea de divorț. În rezolvarea recursului în interesul legii, instanța a stabilit că în interpretarea și aplicarea art. 915 alin. (2) din Codul de procedură civilă, acordul părților cu privire la alegerea instanței care urmează să soluționeze acțiunea de divorț trebuie să fie exprimat expres.

Ordinul nr. 3454/2016 al Ministerului Finanțelor Publice de aprobare a procedurii de executare silită în cazul debitorilor care au de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autoritățile sau instituțiile publice a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 968 din 29 noiembrie 2016

Prin ordinul menționat, se precizează că debitorul care înregistrează obligații fiscale restante pentru care sunt în derulare măsuri de executare silită aplicate de către organul fiscal competent și care are de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice poate depune la organul fiscal competent o cerere însoțită de documentul eliberat de autoritatea sau instituția publică, prin care solicită aplicarea prevederilor art. 230 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală referitoare la somația privind obligația de plată a debitului. În situația în care executarea silită este începută, iar debitorul depune la organul fiscal competent cererea și documentul eliberat de autoritatea sau instituția publică, aceasta se continuă prin poprirea sumelor certe, lichide și exigibile datorate debitorului de către instituția sau autoritatea publică. Sumele realizate ca urmare a înființării popririi sting creanțele fiscale incluse în titlurile executorii pentru care s-a aplicat această măsură.

Ordinul nr. 3418/2016 al Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) a fost publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 960 din 28 noiembrie 2016, prin care se aduc unele modificări cazurilor speciale de executare silită.

Prin acest ordin se menționează că în prezent executările silite pot fi generate și de: (i) înscrisurile emise în materie penală de către instanțele de judecată sau de către alte organe competente potrivit legii, privind ducerea la îndeplinire de către organele de executare silită din cadrul ANAF a măsurilor asigurătorii sau, după caz, de ridicare a acestora și (ii) alte titluri executorii prin care se stabilesc dobânzi, penalități de întârziere, majorări de întârziere sau alte sume, dispuse, dar neindividualizate, prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală, inclusiv cele prin care se stabilește quantumul cheltuielilor de executare silită, cele prin care se stabilește suma reprezentând diferența de preț și/sau cheltuielile prilejuite cu urmărirea bunului, precum și deciziile de atragere a răspunderii solidare emise conform legii în scopul recuperării creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală.

dreptul muncii - modificări legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Hotărârea Guvernului nr. 885/2016 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă și pentru modificarea și completarea Procedurilor privind accesul la măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 06 decembrie 2016

Având în vedere modificările aduse prin OUG nr. 60/2016 privind o serie de beneficii pe care șomerii și unii absolvenți le pot primi ca urmare a angajării, noua Hotărâre urmărește alinierea acestor dispoziții prin corelarea și modificarea în consecință a prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002.

Printre altele, cele mai notabile modificări privesc:

Șomerii care realizează venituri din activități autorizate – șomerii (dintre cei prevăzuți la art. 17 din Legea nr. 76/2002), care realizează venituri din activități autorizate, vor putea beneficia de indemnizație de șomaj în condițiile stabilite prin lege, indiferent de venitul realizat, dacă dovedesc încetarea legală a activității autorizate potrivit legii anterior datei la care solicită acordarea indemnizației de șomaj.

Persoanele asimilate celor care nu obțin venituri – această categorie este suplimentată cu (i) persoanele care realizează venituri reprezentând indemnizație de neconcurență care se acordă pe perioada de neconcurență, de către angajator, ulterior încetării contractului individual de muncă, (ii) persoanele care realizează venituri reprezentând participarea la profit, care se acordă de către angajator salariaților, administratorilor sau managerilor, ulterior încetării contractului individual de muncă, respectiv contractului de mandat sau contractului de management, (iii) persoanele care realizează venituri din indemnizația primită conform prevederilor legale, cu ocazia organizării alegerilor locale, alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților sau alegerilor prezidențiale.

Acordarea diferitelor categorii de prime – pe lângă modificările care privesc documentele necesare pentru obținerea acestora, sunt aduse o serie de completări cu privire la acordarea fiecărei categorii de prime în parte, respectiv:

- prima de activare (în valoare de 500 lei) – pentru acordarea sa, șomerii trebuie să nu mai fi beneficiat de primă de activare în ultimele 12 luni; totodată, nu vor beneficia de prima de activare persoanele care se încadrează în muncă pe perioadă determinată de cel mult 3 luni, iar ulterior încadrării în muncă se schimbă durata încadrării în muncă pe perioadă determinată mai mare de 3 luni sau nedeterminată;
- prima de încadrare și prima de instalare (primele de mobilitate) – pot fi acordate șomerilor care se încadrează în muncă, cu normă întreagă, pe o perioadă de cel puțin 12 luni și care îndeplinesc și celelalte condiții cerute de lege; aceste prime de mobilitate se pot cumula cu alte beneficii (e.g., procent din cuantumul indemnizației de șomaj, prima de încadrare acordată absolvenților, prima de activare).

Legea nr. 220/2016 pentru completarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 18 noiembrie 2016.

Legea reglementează suplimentarea listei de zile de sărbători legale în care nu se lucrează, prevăzută la art. 139 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, prin introducerea zilei de 1 iunie ca zi de sărbătoare legală nelucrătoare.

Hotărârea Guvernului nr. 877/2016 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților și pentru aplicarea unitară a unor dispoziții legale a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 963 din 28 noiembrie 2016.

Hotărârea are în vedere stabilirea unei noi metodologii de întocmire, completare și transmitere către inspectoratele teritoriale de muncă a datelor în registrul general de evidență a salariaților. Ca element principal de noutate, registrul general de evidență a salariaților va fi format din două părți:

- un registru privat, în care se înregistrează persoanele angajate prin încheierea unui contract individual de muncă potrivit prevederilor Legii nr. 53/2003 și care se întocmește, completează și transmite de către angajatori, persoane fizice sau persoane juridice de drept privat și
- un registru public, în care sunt înregistrate persoanele plătite din fonduri publice, care exercită o funcție în baza unui contract individual de muncă, a unui act administrativ de numire ori a unui alt fel de act emis în condițiile legii. Acest registru se întocmește, completează și transmite de către instituțiile/autoritățile publice cărora le sunt aplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Datele în registrul privat/public se vor transmite online pe portalul Inspecției Muncii. De asemenea, la solicitarea scrisă a salariatului sau a unui fost salariat, angajatorii sunt obligați să îi elibereze acestuia un extras din registrul privat/public, datat și certificat pentru conformitate, sau o adeverință care să ateste activitatea desfășurată de acesta, durata activității, salariul, vechimea în muncă și în specialitate, astfel cum rezultă din registrul privat/public și din dosarul personal/profesional, în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării.

Mai mult, este prevăzut în mod expres dreptul oricărei persoane de a interoga, solicita și obține de la Inspecția Muncii date din registrul privat/public cu privire la activitatea pe care a desfășurat-o în calitate de angajat/persoană plătită din fonduri publice, durata activității, salariul, vechimea în muncă și în specialitate, într-un termen de 5 zile de la data solicitării.

Totodată, prin această hotărâre se aduc modificări regimului sancționator cu privire la întocmirea, completarea și transmiterea registrului general de evidență a salariaților, fiind stabilite valori minime (300 lei) și maxime (20.000 lei) pentru contravențiile constatate.

Până la data implementării noului sistem informatic pentru registrul privat/public, atât angajatorii persoane fizice sau juridice de drept privat, cât și instituțiile/autoritățile publice vor aplica în continuare prevederile legale cu privire la obligația de completare și transmitere către inspectoratele teritoriale de muncă a datelor în ReviSal, conform Ordinului nr. 1.918/2011.

Noi decizii cu relevanță în domeniul dreptului muncii:

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 17/2016 privind examinarea sesizărilor formulate de Curtea de Apel Constanța - Secția I Civilă în Dosarele nr. 4.024/118/2015 și 3.927/118/2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 993 din 9 decembrie 2016.

Conform acestei decizii, ICCJ a stabilit că o decizie a Curții de Conturi, emisă în exercitarea atribuțiilor sale de control, prin care s-a stabilit că anumite drepturi prevăzute în contractul colectiv de muncă încheiat la nivelul unei instituții publice finanțate integral din venituri proprii au fost acordate nelegal, raportat la prevederile legale privind salarizarea în instituțiile publice, *nu lipsește prin simpla sa existență, de efecte, clauzele contractului colectiv de muncă prin care acele drepturi au fost stabilite, dacă o instanță de judecată nu a constatat, în condițiile legii, nulitatea acestora.*

De asemenea, s-a stabilit că nulitatea unei clauze a contractului colectiv de muncă negociate cu nerespectarea art. 138 alin. (1) - (3) din Legea nr. 62/2011 (privind negocierea colectivă a drepturilor salariale din sectorul bugetar) *poate fi cerută de către părțile interesate, fie pe cale de acțiune, fie pe cale de excepție, respectiv poate fi invocată de către instanță, din oficiu, pe durata existenței contractului colectiv de muncă.*

Decizia Curții Constituționale nr. 681/2016 asupra sesizării de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile articolului unic pct. 1 din Legea pentru modificarea și completarea Legii dialogului social a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 din 13 decembrie 2016.

Curtea a apreciat că este neconstituțională o interdicție de concediere a persoanelor cu funcții eligibile într-un organism sindical, astfel cum este prevăzută de „inițiativa legislativă pentru modificarea și completarea Legii dialogului social nr. 62/2011”, articolul unic, pct. 1, câtă vreme măsura concedierii nu are legătură cu activitatea sindicală desfășurată, inclusiv în situațiile vizate de dispozițiile în cauză (i.e., motive care nu țin de persoana salariatului, pentru necorespondere profesională sau pentru motive ce țin de îndeplinirea mandatului pe care l-au primit de la salariații din unitate).

Astfel, Curtea a considerat că este instituită o prezumție absolută a existenței legăturii între activitatea sindicală și unul din motivele de concediere prevăzute de art. 61 și 65 din Codul muncii și a subliniat în acest sens că protecția persoanelor alese în funcții de conducere ale organismului sindical trebuie să funcționeze exclusiv în raport cu activitatea sindicală efectiv desfășurată, iar nu și în ceea ce privește activitatea profesională – de bază – a angajatului.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 19/2016 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Iași - Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 7.521/99/2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1010 din 15 decembrie 2016.

ICCJ stabilește că dispozițiile art. 52 alin. (1) pct. b) teza întâi din Codul muncii (cazul în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului) *nu își mai produc efectul și dau naștere unui drept de creață* constând într-o despăgubire echivalentă cu remunerația convenită salariaților, pe durata suspendării, în cauzele nesoluționate definitiv la data publicării deciziei instanței de contencios constituțional în Monitorul Oficial (i.e., Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015). S-a constatat în acest sens că efectul declarării neconstituționalității este cel al neaplicabilității textului legal în discuție, pentru o situație juridică în curs de constituire, iar instanța judecătorească investită cu soluționarea litigiului este obligată să țină seama de acest aspect, fie chiar și într-o cale de atac de reformare, fără ca, prin aceasta, să fie afectată regula neretroactivității deciziei de neconstituționalitate.

Decizia nr. 14/2016 privind examinarea sesizărilor formulate de Curtea de Apel Constanța - Secția I Civilă în Dosarele nr. 3.185/118/2014 și nr. 7.377/118/2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 2 noiembrie 2016.

Conform acestei Decizii, ICCJ reține faptul că *instanța de judecată de drept comun nu poate proceda ea însăși la analizarea condițiilor de muncă și, dacă este cazul, la încadrarea locurilor de muncă ale reclamanților în condiții speciale*, în situația în care angajatorul pârât nu a urmat procedura de reevaluare a locurilor de muncă sau nu a obținut un aviz al Comisiei pentru reevaluarea locurilor de muncă în condiții speciale și, cu atât mai mult, în situația în care unitatea nu este nominalizată în anexa nr. 3 la Legea nr. 263/2010. Astfel, instanța de drept comun nu se poate substitui organului administrativ, preluând atribuțiile acestuia din perspectiva procedurii, inclusiv în ceea ce privește probatoriul vizând îndeplinirea condițiilor tehnice pentru avizarea locului de muncă ca fiind încadrabil în condiții speciale.

Decizii cu privire la încadrarea de către angajator în grupa I și a II-a de muncă a activității desfășurate anterior datei de 1 aprilie 2001:

- neparcurgerea procedurii legale de încadrare a salariaților în condiții deosebite de muncă corespunzătoare grupei I sau a II-a de muncă, fie pentru că angajatorul a considerat că locurile de muncă din unitate nu îndeplinesc astfel de condiții, fie pentru că a ignorat aplicarea legii (nu a întreprins demersurile care se referă la procedura de evaluare a acestor locuri de muncă) pe perioada de valabilitate a ordinului, *poate fi suplinită, pe cale jurisdicțională, de un litigiu promovat de fostul salariat în*

contradictoriu cu angajatorul și calificat ca un conflict, supus jurisdicției muncii, în situația premisă a ocupării de către acesta a unui loc de muncă sau a desfășurării unei activități dintre cele enumerate limitativ în listele anexe ale Ordinului nr. 50/1990 sau ale Ordinului nr. 125/1990 (decizia ICCJ nr. 9/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 8 noiembrie 2016);

- *nu este deschisă calea unei acțiuni în constatare de drept comun a condițiilor deosebite de muncă în care angajații și-au desfășurat activitatea după data de 1 aprilie 2001 și nici a acțiunii în obligare a angajatorilor la încadrarea locurilor de muncă în aceste condiții, atunci când aceștia din urmă nu au obținut sau, după caz, nu au reînnoit avizele pentru încadrarea locurilor de muncă în aceste condiții, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, raportate la criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, respectiv la metodologia de reînnoire a avizelor de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite (decizia ICCJ nr. 12/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 10 noiembrie 2016).*

energie - modificări legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare a Energiei (ANRE) nr. 117/2016 pentru modificarea Ordinului președintelui ANRE nr. 119/2013 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1057 din 28 decembrie 2016.

Ordinul președintelui ANRE are ca obiect reducerea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență de la 0,01381 lei/kWh, exclusiv TVA, la 0,01301 lei/kWh, exclusiv TVA.

Ordinul președintelui ANRE nr. 118/2016 privind aprobarea tarifelor și contribuțiilor bănești percepute de ANRE în anul 2017 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1057 din 28 decembrie 2016.

Președintele ANRE a emis ordinul în vederea aprobării, pentru anul 2017 a (i) tarifului perceput operatorilor economici care desfășoară activități în sectorul energiei electrice, termice și al gazelor naturale pentru acordarea de autorizații și licențe, (ii) tarifului perceput pentru emiterea de atestate și autorizații operatorilor economici care prestează servicii de proiectare, execuție, verificare și exploatare instalații electrice și de gaze naturale, (iii) tarifului perceput pentru autorizarea persoanelor fizice care desfășoară activități în sectorul energiei electrice, termice și gazelor naturale, precum și a (iv) tarifului și contribuției bănești percepute anual de ANRE de la operatorii economici care desfășoară activități în sectorul energiei electrice, termice și gazelor naturale, care, potrivit legii, se află în competența de reglementare a ANRE.

Hotărârea Guvernului nr. 971/2016 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 204/2013 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1063 din 29 decembrie 2016.

Printre modificările introduse, actul normativ înlocuiește, în cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, registrul unic cu registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră.

Totodată, Agenția Națională pentru Protecția Mediului (Agenția) va deveni una dintre autoritățile competente responsabile și unica autoritate competentă pentru punerea în aplicare a prevederilor din Decizia 2011/278/UE de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE. Mai mult, Agenția va deveni autoritatea administrației publice centrale care eliberează autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră.

Ca măsură tranzitorie, autorizațiile de emisii de gaze cu efect de seră valabile la data intrării în vigoare a acestei hotărâri rămân valabile până la data expirării acestora, în condițiile legii.

Hotărârea Guvernului nr. 1014/2016 pentru aprobarea cotei anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, pentru anul 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1065 din 29 decembrie 2016.

Potrivit actului normativ, pentru anul 2017, cota obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, este de 8,3% din consumul final brut de energie electrică.

Ordinul președintelui ANRE nr. 119/2016 privind stabilirea cotei obligatorii estimate de achiziție de certificate verzi aferentă anului 2017 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1069 din 30 decembrie 2016.

Potrivit prevederilor ordinului președintelui ANRE, cota obligatorie estimată de achiziție de certificate verzi de către operatorii economici care au obligația achiziției de certificate verzi, pentru anul 2017, se stabilește la valoarea de 0,320 certificate verzi/MWh, corespunzătoare unui consum final de energie electrică exceptat de la plata certificatelor verzi de 6.700 GWh.

Legea nr. 203 din 7 noiembrie 2016 pentru modificarea și completarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 a fost publicată în Monitorul Oficial cu numărul 892 din data de 8 noiembrie 2016.

Astfel, unele dintre cele mai importante modificări vizate de actul normativ au în vedere:

- obligația producătorilor de energie electrică de a menține o rezervă de combustibil la un nivel suficient sau, după caz, o rezervă suficientă de apă, pentru asigurarea siguranței SEN (definită de noua lege ca reprezentând asigurarea continuității în alimentare de către operatorul de transport și de sistem a unui mixt de producere și a serviciilor tehnologice de sistem, astfel încât să poată fi suplinită ieșirea din funcție a oricărei capacități energetice, fără a se deconecta consumatori de la rețea) și pentru îndeplinirea obligațiilor de producție și furnizare continuă a energiei electrice, care se remunerează conform cu reglementările în vigoare;
- dreptul producătorilor de energie electrică de a perfecta contracte cu alți producători, realizând un mixt energetic, pentru a oferta pe piața internă sau la export energia electrică;
- instituirea obligației operatorului de transport și de sistem de a presta serviciul public de transport pentru toți utilizatorii rețelelor electrice de transport asigurând același tarif oricărui solicitant în condiții nediscriminatorii.
- criteriile de promovare a energiei electrice produse din surse regenerabile de energie au în vedere și promovarea utilizării surselor regenerabile de energie în cel mai eficient mod, astfel încât să se obțină cel mai mic preț la consumatorul final.

Hotărârea Guvernului nr. 778 din 26 octombrie 2016 pentru stabilirea cotelor procentuale prevăzute la art. 177 alin. (3⁴) și (3⁵) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 a fost publicată în Monitorul Oficial cu numărul 879 din data de 2 noiembrie 2016.

Actul normativ, intrat în vigoare la data de 2 noiembrie 2016, stabilește următoarele:

- cota procentuală aferentă obligației pe care o are fiecare producător de gaze naturale în perioada 1 decembrie 2016-31 decembrie 2017 de a încheia contracte privind vânzarea de gaze naturale în conformitate cu reglementările emise de ANRE, pentru vânzarea unei cantități minime de gaze naturale din producția proprie, care nu poate fi mai mică decât această cotă procentuală din cantitatea de gaze naturale pentru care încheie contracte de vânzare-cumpărare, în perioada respectivă, în calitate de vânzător, este de 30%;
- în perioada 1 decembrie 2016 - 31 decembrie 2017, fiecare furnizor de gaze naturale care nu are și calitatea de producător, în măsura în care contractează vânzarea/cumpărarea de gaze naturale, are obligația să încheie contracte pe piețele centralizate din România în conformitate cu reglementările emise de ANRE, pentru cumpărarea unei cantități minime de gaze naturale care nu poate fi mai mică decât cota de 20% din cantitatea de gaze naturale pentru care încheie contracte de vânzare-cumpărare, în perioada respectivă, în calitate de cumpărător;

- în perioada 1 decembrie 2016-31 decembrie 2017, fiecare furnizor de gaze naturale care nu are și calitatea de producător, în măsura în care contractează vânzarea/cumpărarea de gaze naturale, are obligația să încheie contracte pe piețele centralizate din România în conformitate cu reglementările emise de ANRE, pentru vânzarea unei cantități minime de gaze naturale către clienții angro, care nu poate fi mai mică decât 30% din cantitatea de gaze naturale pentru care încheie contracte de vânzare-cumpărare, în perioada respectivă, cu clienții angro, în calitate de vânzător.

Ordinul președintelui ANRE nr. 77 din 9 noiembrie 2016 privind modificarea și completarea Regulamentului de acreditare a producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi, aprobat prin Ordinul președintelui ANRE nr. 48/2014 a fost publicat în Monitorul Oficial cu numărul 957 din data de 28 noiembrie 2016.

Ordinul aduce clarificări procesului de acreditare a centralelor electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie și în privința documentației necesare pentru acreditare.

De asemenea, Ordinul stabilește că în termen de 120 de zile de la intrarea sa în vigoare, operatorii de rețea au obligația să sigileze sistemele de măsurare a energiei electrice în baza cărora se acordă certificate verzi, amplasate în instalațiile electrice aparținând operatorilor economici acreditați, inclusiv persoanelor fizice acreditate pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi. Conform Ordinului, ANRE publică și actualizează anual pe site-ul propriu lista operatorilor economici acreditați și a centralelor electrice acreditate pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi.

În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a acestui ordin, operatorii economici acreditați care produc energie electrică utilizând biomasa drept combustibil sau materie primă transmit la ANRE, în vederea avizării, procedurile utilizate în vederea determinării puterii calorifice inferioare a combustibilului utilizat.

Operatorii economici, inclusiv persoanele fizice, care dețin grupuri/centrale de producere a E-SRE pentru care se solicită acreditarea/acreditate pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi și operatorii de rețea vor duce la îndeplinire prevederile acestui ordin. În acest sens, Ordinul introduce criteriile de măsurare a cantității de SRE utilizate și determinarea puterii calorifice inferioare a SRE utilizate.

parteneriat public-privat și concesiuni - modificări legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Hotărârea de Guvern nr. 867/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 985 din 7 decembrie 2016.

Normele metodologice stabilesc că, în ceea ce privește contractele de concesiune de lucrări/servicii a căror valoare este mai mică decât pragul de 23.227.215 lei, acestea vor putea fi încheiate prin aplicarea procedurii simplificate, care se inițiază prin publicarea în SEAP a unui anunț de concesiune simplificat, însoțit de documentația de atribuire aferentă.

Totodată, normele metodologice au introdus un nou instrument decizional pus la dispoziția autorității contractante în fiecare etapă a procesului de concesionare, și anume *modelul financiar*. Acesta se aprobă odată cu strategia de contractare și reflectă relațiile istorice dintre venituri, cheltuieli și valoarea capitalului, realizându-se, astfel, schema de evoluție a venitului sau fluxului de numerar periodic al unei entități sau proprietăți și calcularea indicatorilor rentabilității financiare.

De asemenea, au fost stabilite *noi reguli pentru evaluarea documentațiilor de atribuire* publicate în SEAP, Agenția Națională pentru Achiziții Publice urmând să evalueze conformitatea cu legislația aplicabilă în domeniu, înainte de transmiterea spre publicare a invitației/anunțului, în măsura în care valoarea estimată a concesiunii este egală sau mai mare cu pragul de 23.227.215 lei.

Potrivit Hotărârii, atribuirea unui contract de concesiune este rezultatul unui proces de concesionare ce se derulează în mai multe etape, prevăzute expres: etapa de planificare, fundamentare și pregătire; etapa de organizare a competiției și atribuirea contractului; etapa post-atribuire contract, respectiv executarea și monitorizarea implementării contractului, fiind introdusă și o nouă abordare care trebuie urmată de toate autoritățile în procesul de evaluare a ofertelor, indiferent de procedura de atribuire aleasă, respectiv *defalcarea acestui proces pe faze ce se finalizează cu rapoarte intermediare ce vor fi comunicate ofertanților*.

Privind în ansamblu, normele de aplicare cuprind dispoziții referitoare la: înregistrarea, reînnoirea și recuperarea înregistrării în SEAP; planificarea și pregătirea concesionării; reguli generale de participare și desfășurare a procedurilor de atribuire; derularea procedurilor de atribuire; executarea, modificarea și finalizarea contractului de concesiune.

Legea nr. 233/2016 privind parteneriatul public-privat a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 954 din 25 noiembrie 2016 și a intrat în vigoare la data de 25 decembrie 2016.

Parteneriatul public-privat este reglementat ca având ca obiect realizarea sau reabilitarea sau extinderea unor bunuri destinate prestării unui serviciu public și/sau operării unui serviciu public, noua Lege implementând o serie de obiective menite să conducă la îmbunătățirea și clarificarea cadrului legislativ aplicabil proiectelor de investiții publice, astfel:

- mecanismul parteneriatului public-privat are în vedere cooperarea dintre partenerul public și partenerul privat, bazată pe o durată relativ lungă a raporturilor contractuale pentru a putea permite partenerului privat să recupereze investiția și să realizeze un profit rezonabil;
- pot avea calitatea de partener public: autoritățile și instituțiile publice centrale sau locale, precum și structurile din componența acestora care au delegată calitatea de ordonator de credite și care au stabilite competențe în domeniul achizițiilor publice; organismele de drept public; asocierile care

cuprind cel puțin o autoritate dintre cele amintite anterior; ca partener privat, orice persoană juridică sau asocierie de persoane juridice care nu aparține categoriilor de parteneri publici;

- legea reglementează atât parteneriatul public-privat instituțional (realizat în temeiul contractului încheiat între partenerul public și cel privat prin care aceștia constituie societatea de proiect care, ulterior înregistrării în Registrul Comerțului, va deveni parte la contract), cât și cel contractual (parteneriatul public-privat realizat în temeiul unui contract încheiat între partenerul public, cel privat și societatea de proiect al cărei capital social este deținut integral de partenerul privat);
- finanțarea investițiilor care se realizează în cadrul proiectelor de parteneriat public-privat se poate asigura, după caz: integral, din resurse financiare asigurate de partenerul privat sau din resurse financiare asigurate de partenerul privat, împreună cu partenerul public;
- contractele de parteneriat public-privat, calificate expres de lege ca fiind contracte administrative, pot fi încheiate și în scopul efectuării unei activități relevante în sectoarele de utilitate publică, precum și în vederea realizării de către un operator privat a serviciilor comunitare de utilități publice, procedura de atribuire fiind cea reglementată de legislația privind achizițiile publice;
- este recunoscută posibilitatea partenerului public de a modifica unilateral contractul de parteneriat public-privat și de a denunța unilateral contractul pentru motive determinate de interesul public, cu despăgubirea corespunzătoare a partenerului privat;
- legea prevede posibilitatea înlocuirii partenerului privat, dar și faptul că partenerul privat sau societatea de proiect nu va putea cesiona sau greva cu sarcini drepturile și obligațiile proprii născute din contractul de parteneriat public-privat; de asemenea, partenerul privat nu va putea înstrăina sau greva cu sarcini acțiunile sau părțile sociale deținute în societatea de proiect, decât cu acordul expres și prealabil al partenerului public și al finanțatorilor proiectului, cu excepția cazurilor expres prevăzute în Lege;
- partenerul privat poate constitui garanții asupra acțiunilor sau părților sociale deținute în societatea de proiect, exclusiv în favoarea finanțatorilor proiectului de parteneriat public-privat care sunt instituții de credit sau instituții financiare și numai pe durata contractului de parteneriat public-privat;
- nu în ultimul rând, trebuie menționat că, contractul de parteneriat public-privat va fi încheiat în conformitate cu legea română, indiferent de naționalitatea partenerului privat.

achiziții publice – modificări legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Hotărârea de Guvern nr. 866/2016 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, precum și pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 972 din 5 decembrie 2016.

Modificările relevante privind normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale includ introducerea unui nou prag pentru verificarea conformității cu legislația aplicabilă în domeniul achizițiilor sectoriale de către ANAP a documentațiilor de atribuire aferente contractelor sectoriale/acordurilor-cadru, acesta fiind de 4.445.400 lei pentru contractele sectoriale de servicii care au ca obiect servicii sociale și alte servicii specifice. În plus, se stabilește faptul că în cazul atribuirii contractelor a căror valoare estimată este mai mică decât echivalentul în lei al sumei de 25.000.000 Euro, valoarea garanției de participare nu poate depăși 1% din valoarea estimată a contractului/acordului-cadru ce urmează a fi atribuit. Se introduce, de asemenea, un nou caz în care oferta este considerată inacceptabilă, și anume atunci când, prin răspunsul transmis, ofertantul nu clarifică eventualele neconcordanțe cu privire la îndeplinirea condițiilor de formă a garanției de participare (inclusiv cele privind cuantumul și valabilitatea) sau ofertantul nu a depus dovada constituirii garanției de participare la data-limită de depunere a ofertelor.

Totodată, Hotărârea aduce modificări Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, în sensul introducerii unui nou prag pentru evaluarea de către ANAP a conformității cu legea aplicabilă în domeniul achizițiilor publice a documentației de atribuire, respectiv 3.334.050 lei pentru contractele de achiziție publică/acordurile-cadru de servicii care au ca obiect servicii sociale și alte servicii specifice. De asemenea, și în cazul acestor Norme se prevede că, în cazul atribuirii contractelor a căror valoare estimată este mai mică decât echivalentul în lei al sumei de 25.000.000 Euro, valoarea garanției de participare nu poate depăși 1% din valoarea estimată a contractului/acordului-cadru ce urmează a fi atribuit. Relevantă este și abrogarea prevederii conform căreia în orice situație, dovada constituirii garanției de participare trebuie să fie prezentată în original cel mai târziu la data și ora-limită de depunere a ofertelor.

Ordinul Agenției Naționale pentru Achiziții Publice și Comisiei Naționale de Prognoză nr. 842/175/2016 privind aprobarea metodologiei de calcul a ratei de actualizare ce va fi utilizată la atribuirea contractelor de achiziție publică a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1022 din 19 decembrie 2016.

Ordinul stabilește rata de actualizare utilizată pentru calcularea costurilor pe ciclul de viață al achiziției în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru ce au drept criteriu de atribuire „costul cel mai scăzut”/„cel mai bun raport calitate-cost”.

Astfel, potrivit Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru, autoritatea contractantă stabilește, în funcție de specificul obiectului contractului de achiziție publică/acordului-cadru, metoda de calcul asociată elementelor de cost ce sunt considerate relevante în cazul respectivei achiziții pentru criteriul de atribuire „costul cel mai scăzut”/„cel mai bun raport calitate-cost”. Pentru echivalarea costurilor consemnate la momente diferite ale ciclului de viață analizat, în vederea însumării economice a acestora, autoritatea contractantă utilizează o rată de actualizare, aceasta fiind determinată printr-o formulă specifică prevăzută de Ordin.

Ordinul stabilește și faptul că indicatorii care influențează rata de actualizare se recalibrează anual, în scopul modificării palierelelor de evoluție în funcție de schimbările condițiilor economice, așteptărilor investitorilor și

politicilor economice. Indicatorii se pot modifica și pe parcursul anului în cazul în care situația economică internă sau externă se modifică substanțial.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2016 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul administrației publice centrale, pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și pentru modificarea și completarea unor acte normative a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 22 noiembrie 2016.

Prin această Ordonanță se introduce alineatul (4) în cadrul art. 235 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, care prevede faptul că prin ordin comun al ministrului fondurilor europene, al ministrului finanțelor publice și al președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice se stabilesc condițiile contractuale generale și specifice pentru anumite categorii de contracte de achiziție publică aferente obiectivelor de investiții finanțate din fonduri publice. De asemenea, la intrarea în vigoare a acestui ordin se va abroga Hotărârea Guvernului nr. 1.405/2010 privind aprobarea utilizării unor condiții contractuale ale Federației Internaționale a Inginerilor Consultanți în Domeniul Construcțiilor (FIDIC) pentru obiective de investiții din domeniul infrastructurii de transport de interes național, finanțate din fonduri publice.

imobiliare - modificări legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Ordinul Ministrului Justiției și Ministrului Finanțelor Publice nr. 4.344/C/2.843/2016 pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind evaluarea și valorificarea bunurilor mobile sechestrate a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1037 din 22 decembrie 2016.

Ordinul a fost emis în vederea punerii în aplicare a prevederilor Legii nr. 318/2015 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate (Agenția) și pentru modificarea și completarea unor acte normative. Agenția va lua măsurile necesare pentru a se asigura că valorificarea bunurilor mobile indisponibilizate se realizează la prețul mediu de piață, cu cele mai reduse cheltuieli și în cel mai scurt termen posibil. În vederea valorificării acestora, este necesară parcurgerea mai multor etape.

Inițial, bunurile sechestrate se evaluează de către Agenție, printr-o comisie de evaluare sau prin evaluatori autorizați, selectați cu respectarea prevederilor legale privind achizițiile publice. Evaluarea se realizează prin raportare la prețul mediu practicat pe piața liberă pentru bunuri de categorie, cantitate și calitate similare.

Ulterior evaluării, Agenția va alege entitatea care valorifică bunurile. Astfel, acestea pot fi valorificate în mod direct de către Agenție sau prin intermediul (i) entităților și societăților specializate, (ii) a executorilor judecătorești, potrivit procedurilor proprii sau (iii) a organelor fiscale, potrivit procedurilor proprii de valorificare. Valorificarea în mod direct de către Agenție se poate realiza fie prin licitație publică directă, fie prin licitație publică realizată prin mijloace electronice.

Legea nr. 216/2016 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din data de 15 noiembrie 2016.

Legea are ca obiect stabilirea destinației bunurilor imobile intrate în proprietatea privată a statului prin confiscare, în cadrul procesului penal. Acestea vor putea fi transmise cu titlu gratuit în domeniul public al statului și date în administrarea autorităților administrației publice centrale, a altor instituții publice de interes național sau a regiilor autonome de interes național, la cererea acestora, pentru a fi utilizate ca sedii principale sau secundare ale acestora.

Competența de soluționare a cererii aparține Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate (Agenția), care va selecta entitatea beneficiară pe baza următoarelor criterii: (i) lipsa spațiului cu destinație de sediu, (ii) necesitatea extinderii sediului actual, (iii) amplasarea imobilului, (iv) suprafața, (v) starea tehnică în care se găsește imobilul, (vi) destinația actuală, (vii) data primirii solicitării, (viii) situația financiară a solicitantului și (ix) eventualul impact asupra bugetului de stat.

În situația în care imobilul nu este cedat cu titlu gratuit unei entități dintre cele enumerate mai sus, Agenția îl va putea scoate la licitație publică, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

concurență - proiecte legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Consiliul Concurenței a publicat proiectul de Orientări privind interpretarea și aplicarea prevederilor Legii concurenței pe piețele serviciilor de salubritate a localităților

Având în vedere o serie de îngrijorări concurențiale evidențiate în cadrul investigației sectoriale realizată de Consiliul Concurenței (CC), la nivel național, respectiv semnalate în cadrul altor proceduri derulate pe piețele serviciilor publice de salubritate, la data de 7 noiembrie 2016, CC a lansat în dezbatere publică proiectul de Orientări privind interpretarea și aplicarea prevederilor Legii concurenței pe piețele serviciilor de salubritate a localităților, formulând totodată și o serie de recomandări.

Cu privire la serviciile publice de salubritate, CC a constatat că drepturile exclusive acordate operatorilor de către autoritățile administrației publice locale conduc la crearea unei poziții dominante (de monopol) a operatorilor pe piața relevantă a serviciilor de salubritate a localității, delegate de către unitatea administrativ-teritorială, în aria geografică de competență teritorială a acestor autorități, pe durata drepturilor exclusive acordate prin contractul de delegare a serviciilor de salubritate. Astfel, măsurile care sunt luate de autoritățile administrației publice locale trebuie să nu limiteze autonomia întreprinderilor (operatorilor economici) – în speță, să fie *obiective*, să fie *necesare* pentru atingerea obiectivului și *proporționale* cu scopul urmărit – și să nu stabilească condiții discriminatorii pentru activitatea întreprinderilor.

Pentru a contracara efectele anticoncurențiale derivând din poziția dominantă a operatorilor de salubritate, CC recomandă, cu precădere:

- restrângerea ariilor de monopol din domeniul serviciilor de salubritate a localităților, în special prin limitarea duratei drepturilor exclusive (e.g., optimizarea interdependenței durată – investiții/ cost – tarif, evitarea prelungirii nejustificate a contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de salubritate);
- eficientizarea intervenției autorităților de reglementare competente, inclusiv prin reglementarea tarifelor, în sensul stabilirii tarifelor la un nivel considerat ca fiind accesibil pentru consumatori, astfel încât aceștia să obțină rezultate similare celor obținute pe o piață concurențială, atât în ceea ce privește nivelul tarifelor, cât și în ceea ce privește calitatea serviciilor;
- acordarea unei atenții sporite situației în care se atribuie direct contractul de delegare a serviciului de salubritate de unitățile administrative-teritoriale către propriile întreprinderi, sugerându-se ca în această ipoteză să se separe funcția de reglementare de funcția de operare, respectiv asigurarea unui grad de concurență cât mai ridicat în cadrul licitației pentru atribuirea contractului de delegare a gestiunii serviciilor de salubritate.

Proiectul de Orientări în variantă integrală pot fi consultate pe site-ul Consiliului Concurenței, la adresa de mai jos:

http://www.consiliulconcurentei.ro/uploads/docs/items/id11903/2016-11-01_orientari_aplic_legii_concurentei_recomandari_pe_pietele_sv_de_salubritate_consultare_publ.pdf

construcții - proiecte legislative publicate în lunile noiembrie și decembrie 2016

Proiectul de Lege privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 a fost publicat pe website-ul oficial al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

Proiect de lege al Guvernului are ca scop adaptarea, restructurarea și sistematizarea legislației cadastrului și publicității imobiliare în vederea accelerării procesului de înregistrare sistematică în cartea funciară și a finalizării lucrărilor de cadastru. Astfel, scopul final îl reprezintă crearea unui sistem unitar, coerent, complet și modern de evidență a proprietăților imobiliare și a celorlalte drepturi reale, ca fundament al unui mediu de afaceri și social sănătos.

În cazul modificărilor preconizate, se urmărește realizarea următoarelor obiective:

- introducerea Registrului general de intrare drept componentă a sistemului integrat prin intermediul căreia se determină rangul înscrierilor în cartea funciară;
- consacarea principiului constitutiv de drepturi instituit de Codul civil ulterior finalizării înregistrării sistematice în noile definiții ale cărții funciare și publicității imobiliare;
- reglementarea organizării și funcționării consiliului de administrație al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară (Agenția), precum și finanțării Agenției;
- completarea și sistematizarea normelor referitoare la oficiile teritoriale, la Centrul de Pregătire Profesională și la Centrul Național de Cartografie, prin detalierea modalității de organizare, rolul principal, funcționarea și finanțarea acestora;
- reglementarea răspunderii Agenției și oficiilor teritoriale, doar în cazul în care s-a constatat culpa acestora pentru nerespectarea prevederilor legale în materie de cadastru și carte funciară.

Proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind controlul de stat al calității în construcții a fost publicat pe website-ul oficial al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

Proiectul de act normativ urmărește să stabilească cadrul normativ general, obiectivele, conținutul, organizarea și modul de exercitare a controlului de stat privind calitatea în construcții, prin înlocuirea vechiului Regulament privind controlul de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 272/1994. Astfel, noul regulament este elaborat în vederea implementării modificărilor legislative intervenite din anul 1994 până în prezent în legislația națională, inclusiv adoptarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, precum și în legislația Uniunii Europene în domeniul construcțiilor.

Cea mai importantă noutate adusă de proiectul noului regulament o reprezintă eliminarea acordului emis de către Inspectoratul de Stat în Construcții pentru intervenții la construcții existente, atribuție prevăzută la art. 11 din Regulamentul în vigoare, care a fost aprobat anterior apariției Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții.

energie - proiecte legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Proiectul de Ordonanță de urgență – versiunea revizuită în urma consultărilor publice – pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 în ceea ce privește promovarea producerii energiei din surse regenerabile a fost publicat pe 1 noiembrie 2016 pe website-ul Ministerului Energiei.

Cele mai recente modificări propuse pentru schema de sprijin, cu scopul de a găsi un echilibru între industrie și consumator și pentru a asigura costuri mai mici pentru sectorul energiei regenerabile, au fost aprobate de către Comisie la 16 decembrie 2016 și așteaptă acum punerea în aplicare ca un nou amendament la Legea nr. 220/2008. Principalele modificări propuse sunt următoarele:

- se introduce un nou mod transparent pentru a determina cota de certificate verzi, prin împărțirea în mod egal a întregului număr de certificate verzi estimate a fi emise de-a lungul anilor rămași până la sfârșitul schemei de sprijin, în 2031, mai degrabă decât mecanismul actual care prevede stabilire anuală a unei cote obligatorii de energie din surse regenerabile, care, pentru 2017, a fost stabilită la 8,3%;
- începând cu data de 1 iulie 2017, producătorii și furnizorii trebuie să comercializeze certificatele verzi exclusiv pe piața dedicată operată de OPCOM. Orice încălcare a acestei reguli impune o sancțiune între 1% și 5% din cifra de afaceri realizată în cursul anului anterior deciziei de sancționare;
- certificatele emise după 1 ianuarie 2017 au o perioadă de valabilitate prelungită până la 31 decembrie 2031;
- certificatele verzi nu vor mai fi înregistrate în conturile beneficiarilor după emitere, ci doar după ce au fost tranzacționate;
- se interzic tranzacțiile repetate de certificate verzi;
- prelungirea suspendării temporare de la tranzacționare a certificatelor verzi pentru energia solară până la 31 decembrie 2024;
- prelungirea la 8 ani, începând de la 1 ianuarie 2018 până la 31 decembrie 2025, a perioadei de reinsertie a certificatelor verzi pentru producătorii de energie eoliană și hidro;
- prelungirea la 6 ani, începând de la 1 ianuarie 2025 până la 31 decembrie 2030, a perioadei de reinsertie a certificatelor verzi pentru producătorii de energie solară;
- reinsertia certificatelor verzi se va face în tranșe lunare egale;
- valorile minime și maxime de tranzacționare sunt stabilite pentru fiecare certificat verde la 29,4 Euro, respectiv 35 Euro și impactul mediu asupra consumatorilor este limitat la 11,1 Euro / MWh.

Deși scopul acestor modificări este acela de a sprijini evoluția sectorului energiei regenerabile pentru a atinge obiectivul de 27% stabilit pentru 2030, este de așteptat ca aceste măsuri să ajute fluxul de numerar al investitorilor și să reducă pierderile acestora.

Documentul poate fi consultat la:

<http://energie.gov.ro/wp-content/uploads/2016/11/OUG-modificare-Legea-220-2008.pdf>

Proiectul Strategiei Energetice a României 2016-2030, cu perspectiva anului 2050 a fost publicat pe website-ul Ministerului Energiei la 19 decembrie 2016.

Ministerul Energiei a lucrat intens în 2016 pentru a elabora Strategia Energetică a României pentru 2016-2030 și, după consultarea publică ce a avut loc între 15 noiembrie și 19 decembrie 2016, a reușit să îl finalizeze.

Strategia energetică a necesitat expertiza a peste 300 de specialiști din diferite sectoare energetice, conform declarației ministerului, și urmărește să înlocuiască o treime din parcul de producție de energie, să mențină un rol important în mixul energetic pentru cărbune și să crească eficiența fluidului de transfer de căldură și să continue să susțină producerea de energie din surse regenerabile. Cu toate acestea, cum echipa fostului guvern nu a reușit să aprobe documentul, aprobarea acestuia va fi decisă de către actualul guvern.

Strategia Energetică a României pentru 2016-2030 poate fi consultată la următoarea adresă:

http://energie.gov.ro/wp-content/uploads/2016/12/Strategia-Energetica-a-Romaniei-2016-2030_FINAL_19-decembrie-2.pdf

achiziții publice - proiecte legislative publicate în noiembrie și decembrie 2016

Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice a fost înregistrată la Senat pe data de 8 noiembrie 2016 și are ca obiect introducerea unui noi articole în cadrul Legii nr. 98/2016.

Propunerea legislativă are în vedere prevederile Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice referitoare la faptul că autoritatea contractantă solicită ofertantului să precizeze în ofertă părțile de contract pe care urmează să le subcontracteze și datele de identificare ale subcontractanților propuși și, totodată, poate efectua plăți directe, corespunzătoare părților din contract îndeplinite de către subcontractanții propuși în ofertă, dacă aceștia solicită, pentru servicii, produse sau lucrări furnizate contractantului.

În scopul protejării furnizorilor și subcontractanților care nu își exprimă această opțiune în momentul contractării, prin propunerea legislativă se dorește introducerea faptului că, la predarea lucrării, contractantul este obligat să facă dovada plății către subcontractanți și furnizori, iar în cazul în care contractantul nu își îndeplinește această obligație, autoritatea contractantă va trebui să efectueze plata direct către subcontractanți și furnizori, indiferent dacă a fost sau nu solicitată efectuarea plății directe de către aceștia.

De asemenea, prin propunerea legislativă se subliniază faptul că necesitatea protejării furnizorilor și subcontractanților se extinde și în contextul rezilierii contractului din vina contractantului. De aceea, se propune introducerea unei prevederi conform căreia, în condițiile rezilierii contractului din vina contractantului, autoritatea contractantă trebuie să efectueze plata pentru lucrările efectuate de subcontractant, direct acestuia, iar pentru livrarea de produse, să deconteze în limita valorii maxime prevăzute în contract, direct către furnizori.

Pentru mai multe detalii în legătură acest material, vă rugăm nu ezitați să ne contactați.

Voicu & Filipescu SCA

Strada General Ernest Broșteanu nr. 31

Sector 1, București, Cod 010527

Tel: +40 21 314-02-00

Fax: +40 21 314-02-90

E-mail: office@vf.ro

Website: www.vf.ro